

Dopis od preláta (leden 2011)

V návaznosti na poselství papeže k Novému roku, prelát Opus Dei mluví ve svém dopise o svobodě, která je předpokladem pro to, abychom „milovali Boha a skrze něho i ostatní lidi“.

09.02.2011

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Liturgie nám od Štědrého dne a během následujících dnů opakovaně

vkládá do úst slova žalmu: *Zpívejte Jahvovi novou píseň! Zpívejte Jahvovi! Celá země! Zpívejte Jahvovi velebte jeho jméno! Hlásejte den po dni jeho spásu, vyprávějte pohanům o jeho slávě, všem národům o jeho divech!*[1]

Tato naléhavá výzva k radosti má jasný původ: narození Božího Syna, který, aniž by přestal být Bohem, se stal člověkem, aby pro nás získal opravdovou svobodu. ***Ale Bůh Otec, když nastala plnost času, poslal svého jednorozeného Syna, který skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny, aby nastolil obnovený pokoj, aby vykoupil člověka z hříchu, adoptionem filiorum reciperemus (Gal 4:5), a byli jsme přijati za Boží děti (srov. Řím 06:45), schopné účasti na Božím tajemství, aby tak bylo dáno tomuto novému člověku, těmto novým Božím dětem, osvobodit celý vesmír od chaosu a obnovit všechno v Kristu (srov. Ef 1,9-10),***

***který všechno smířil s Bohem
(srov. Kol 1:20).[2]***

Vykupitel nám, kromě bezpočtu jiných darů, přinesl velký dar svobody. Díky ní můžeme s láskou sloužit Bohu, vnitřně pobízeni Duchem svatým, který nás učinil „syny v Synu.“[3] Začleněním se do Kristova mystického těla byl zapuzen strach, který z nás činil otroky. Jak nám připomíná sv. Pavel: *byli jste přece povoláni ke svobodě ... Kristus nás osvobodil právě proto, abychom zůstali svobodní. Držte se tedy a nevracejte se pod jeho otroctví.*[4]

Jak řekl sv. Josemaría při komentování několika slov z evangelia, *veritas liberabit vos*,[5] pravda vás osvobodí: ***Co je to však za pravdu, která v celém našem životě počíná a dovršuje cestu svobody? Je to radost a jistota, která vychází ze vztahu mezi Bohem a jeho tvory, z poznání, že***

jsme vyšli z Božích rukou, že v nás našla zalíbení Nejsvětější Trojice, že jsme děti tak báječného Otce. A já prosím svého Pána, abychom si to konečně uvědomili, abychom se z toho stále více těšili, pak budeme totiž jednat jako svobodní lidé. Nezapomeňte na to, že ten, kdo si není vědom toho, že je Boží syn, nezná pravdu a ve svém jednání postrádá sebeovládání, které dobře znají ti, kdo milují Boha nade vše.[6]

Rád se zabývám tolika úvahami našeho Otce, neboť jsou „pokladem“, který Bůh vložil do našich rukou. Přebírejme veškerý význam obsažený ve slovech napsaných člověkem, který hledal pouze následování Ježíše Krista, službu svaté Církvi a duším. Opět vám radím: využívejte častěji tohoto pokladu, který nás úzce spojí se záměry nebe.

Svoboda milovat Boha, a skrze něho celé lidstvo, je jedním z hlavních důsledků božího synovství. Proto ji musíme bránit, respektovat a podporovat ve všech oblastech života. To je tématem Světového dne míru, který slavíme dnes, 1. ledna. Benedikt XVI. ve svém poselství nazvaném *Svoboda náboženského vyznání, cesta k míru*, adresoval naléhavou výzvu všem státníkům, náboženským vůdcům a mužům a ženám dobré vůle vybízejí, aby prosazovali a hájili toto veliké dobro, jež je vlastní těm, kdo byli stvořeni k Božímu obrazu a podobě. Společně s dobrým životem tvoří nejhlubší základ všech lidských práv. **Stručně řečeno**, napsal papež, **otevřenost k pravdě a dobru, otevřenost k Bohu zakořeněná v lidské přirozenosti skutečně poskytuje plnou důstojnost každému člověku a je zárukou plné vzájemné úcty mezi lidmi. Náboženskou svobodu je proto třeba chápat nejen jako**

ochranu před donucováním, ale ještě více jako schopnost uspořádat svá rozhodování podle pravdy.[7]

Připomeňme si zde vášnivou obhajobu božského daru svobody, kterou sv. Josemaría vedl celý svůj život. Jak náš Zakladatel jasně řekl ve své odpovědi na otázku novináře:

Opus Dei od svého založení nikdy nikoho nediskriminovalo: pracuje a žije se všemi, protože v každém člověku vidí duši, již je třeba respektovat a milovat. Nejsou to jen slova: naše Dílo je první katolickou organizací, která se svolením Svatého stolce přijímá jako spolupracovníky i nekatolíky, křesťany i nekřesťany. Já jsem vždy bránil svobodu svědomí. Nechápu násilí: nezdá se mi, že pomáhá přesvědčovat nebo vítězit. Chybu lze překonat modlitbou, Boží milostí, studiem, nikdy silou, vždy jen láskou k bližnímu.[8]

Naneštěstí se dnes občanské právo na uctívání a službu Bohu, v souladu se svědomím každého jednotlivce, potýká v mnoha zemích s velkými překážkami. Jak papež s lítostí poznamenal, na nemálo místech jsou **křesťané v současnosti náboženskou skupinou, která trpí největším počtem pronásledování kvůli víře**^[9] - pronásledování, které často (a v poslední době jsme toho opět byli svědky), ústí v mučednictví. **V jiných oblastech**, pokračoval Svätý otec, **mají predsudky a opozice vůči věřícím a náboženským symbolům skrytější a rafinovanější podobu.**^[10] Děje se tak i v zemích s převládající křesťanskou populací a stoletou křesťanskou tradicí. Žádný čestný muž nebo žena nemůže zůstat lhostejný tváří v tvář tomuto zneužívání moci. **Nic z toho nelze přijmout, protože je to urážkou Boha i lidské důstojnosti. Kromě toho se tak ohrožuje bezpečnost a**

mír a brání se autentickému a integrálnímu lidskému rozvoji.[11]

Nemyslete si, že je současná situace ve světě něčím novým. Možná je v dnešní době rozšířenější a dostává nové formy, z části proto, že komunikace je jednodušší a rychlejší, i když veřejné mínění náboženské nesnášenlivosti často nepřikládá náležitou důležitost. Ale v dějinách není ničím novým, jak už sám Ježíš varoval: *Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že ke mně měl nenávist dříve než k vám ... Služebník není větší nežli jeho pán. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat; jestliže zachovávali mé slovo, i vaše budou zachovávat.*[12]

Starý zákon už předpověděl, že se toto stane. Pojdme si ještě jednou poslechnout sv. Josemaríu:

Vzpomeňte si na druhý žalm: Proč se národy bouří, proč kují marné plány? Povstali králové země,

vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a jeho pomazanému (Ž 2, 1-2). Vidíte? Nic nového. Byli proti Kristu ještě před jeho narozením, byli proti němu, když jeho nohy pokojně procházely palestinskými cestami, pronásledovali ho i potom. A nyní útočí na údy jeho mystického, královského Těla. Nač tolik nenávisti, proč tolik útoků na bělostnou prostotu, proč toto všeobecné potlačování svobody svědomí?[13] To je otázka, kterou si kladli v průběhu staletí mnozí lidé. Odpověď se nachází v Písmu svatém, zejména v knize Zjevení, která v jazyce plném obrazů a symbolů popisuje boj Církve napříč dějinami, dokud Kristus nepřijde ve slávě, aby se navěky ujal vlády nad svým královstvím.

Že mnoho lidí zatvrzele jedná nespravedlivě? Jistě, ale Pán naléhá: Požádej mě a dám ti v

**majetek národy, do vlastnictví
končiny země. Můžeš je roztlouci
železným prutem, jako hliněnou
nádobu je můžeš rozbít (Ž 2, 8-9).
*Jsou to od Boha velké sliby, nelze je
přeslechnout. Kristus není
nadarmo spasitelem světa a
kraluje svrchovaně po pravici
Otce.*[14] Ve svém poselství nás
papež především vybízí k modlitbě:
**vyzývám katolíky, aby se modlili za
své bratry a sestry ve víře, kteří
trpí násilím a nesnášenlivostí.**[15]**

Pojďme k našemu Pánu každý den s
opravdovou vírou a důvěrou, s
upřímnou prosbou za všechny, kdo
pro své náboženské přesvědčení trpí
pronásledováním, ať už skrytým
nebo zjevným. Zároveň vám s touto
výzvou připomínám slova našeho
Pána, která náš Otec často opakoval,
a která v Díle pronášíme každý den:
Ut omnes Unum Sint,[16] aby všichni
byli sjednoceni v jedno, z lásky k
Bohu a úcty k těm, kdo byli stvořeni

k obrazu Božímu. Tak můžeme pomáhat **budovat svět, v němž všichni mohou svobodně vyznávat své náboženství nebo svou víru, a vyjadřovat svou lásku k Bohu celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí (srov. Mt 22:37).**[17]

Abychom zabránili tomu, že se toto volání po univerzálním bratrství stane neúčinnou touhou, snažme se jednat s ostatními katolíky, každým z nich, s největším možným pochopením a jemností, milující všechny cesty, které v srdci Církve vedou k Bohu. Připomeňme si onu pasáž z evangelia o nesnášenlivosti některých Ježíšových apoštolů (Duch svatý na ně dosud nesestoupil), když se setkali s činností osob, kteří nebyli počítáni mezi učedníky. *„Mistře, viděli jsme kohosi, jak vyhání zlé duchy ve tvém jménu, někoho, kdo nechodí s námi a chtěli jsme mu v tom zabránit, protože s námi nechodí.“ Ale Ježíš řekl:*

,Nebraňte mu v tom, neboť není nikdo, kdo by mohl udělat zázrak vzýváním mého jména a hned potom o mně mluvit zle. Kdo není proti nám, je s námi.‘[18]

Jako o této pasáži říkával náš Otec:
Děti moje, nikdy nekladte překážky apoštolské práci těch, kdo pracují pro Ježíše Krista ... Nám nikdo nevadí. Jsme šťastni, když vidíme apoštolské působení druhých. Svět duší je nesmírným mořem! Milujte apoštolskou práci druhých. Nikdo se nám neplete do cesty.[19]

Je velmi důležité, dnes a vždy, učit všechny (zejména mladé generace), aby jednali tímto způsobem. Jak velké dílo může konat například otec nebo matka rodiny s dětmi prostřednictvím svého příkladu a včasné výuky. Učitel s křesťanskými kritérii může konat to samé ve škole a přítel se svými přáteli v apoštolátu přátelství a důvěry, jak nás jej učil

vykonávat sv. Josemaría. Jedná se o velmi účinný způsob, jak bojovat proti **náboženskému fundamentalismu a sekularismu**, které jsou, jak na to poukazuje papež, **zrcadlovými a extrémními podobami odmítnutí legitimního pluralismu a principu laickosti.**^[20]

S neustálým vzlínáním, ač se to nemusí zdát důležité, bude výsledek připomínat kámen hozený do jezera, který vytváří stále větší a od sebe vzdálenější kruhy.^[21] Vyhýbáte se pomluvám, které jsou bohužel tak časté? Snažíte se skutečně pochopit ostatní a dáváte jim bratrská napomenutí, je-li to nutné? Respektujete a snažíte se nepřetvářet osobnosti ostatních?

Kromě toho by se každý, využívajíc svých legitimních občanských svobod, měl snažit mít vliv, čestnými a dostupnými prostředky, na společenské zvyklosti a zákony, a vyzývat další lidi dobré vůle k

pomoci, a to i kdyby neměli víru. Protože jak zdůrazňoval Benedikt XVI., **náboženská svoboda není výlučným vlastnictvím věřících, ale patří celé rodině národů na zemi. Je nezbytnou součástí právního státu. Nelze ji popírat, aby přitom současně nebyla dotčena všechna zásadní práva a svobody, jejichž je souhrnem a vrcholem.**[22]

Blíží se nové výročí narození našeho Otce. V ten den mu můžeme nabídnout dar velké věrnosti jeho učení a jeho šíření, aby se s jeho životem a učením mohlo seznámit mnohem více lidí. Ti z nás, kdo žili po jeho boku a osobně jej poznali, mohou potvrdit tato jeho slova: ***celý život káži o osobní svobodě a osobní odpovědnosti. Hledal jsem ji a hledám po celé zemi, jako Diogenes hledal čestného člověka. A každým dnem ji miluji víc a více, miluji ji nade všechny pozemské***

věci; je to poklad, který nikdy dosti nedoceníme.^[23] V životě a učení tohoto kněze zamilovaného do Boha - a tedy do svobody - najdeme odpovědi na touhy tolika přátel a kolegů, kteří hledají dobro a štěstí, a kteří selhávají v jejich nalézání, protože jim nikdo neukázal, kde je hledat.

Nakonec bych se s vámi chtěl podělit o radost z mé předvánoční cesty do rumunské Bukurešti. Lidé z Díla tam radostně čelí obtížím – jak to doporučoval náš Otec opírajíc se o učení sv. Tomáše Akvinského -, jež mají svůj původ v nedostatku prostoru a minima pohodlí. Z těchto situací pramení mnoho plodů pro duše. Byl jsem tam pouze dva velmi intenzivní dny, během nichž jsem znovu na vlastní oči poznal, jak duch Opus Dei zapouští kořeny v místech s velmi rozdílnými kulturami a tradicemi. Pomáhejte mi vzdávat díky Bohu a pokračujte v modlitbě za

Církev a papeže, v úzkém spojení s
mými úmysly, kterých není málo!

S láskou vám žehná a přeje rok 2011
plný duchovních plodů,

Váš Otec

+ Javier

Řím, 1. ledna 2011

[1] Ž 95(96), 1-3.

[2] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 183.

[3] II. vatikánský koncil, Pastorační
konstituce *Gaudium et Spes*, č. 22.

[4] *Gal* 5, 13 a 1.

[5] *Jan* 8:32.

[6] Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 26.

[7] Benedikt XVI., *Poselství ke
Světovému dni míru, 2011, 8. prosince
2010, č. 3.*

[8] Sv. Josemaría, *Rozhovory*, č. 44.

[9] Benedikt XVI., *Poselství ke Světovému dni míru, 2011*, 8. prosince 2010, č. 1.

[10] *Ibid.* [11] *Ibid.* [12] *Jan* 15, 18-20.

[13] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 185.

[14] *Ibid.*, č. 186.

[15] Benedikt XVI., *Poselství ke Světovému dni míru, 2011*, 8. prosince 2010, č. 1.

[16] *Jan* 17, 21.

[17] Benedikt XVI., *Poselství ke Světovému dni míru, 2011*, 8. prosince 2010, č. 1.

[18] *Mk* 9, 38-40.

[19] Sv. Josemaría, *Poznámky z rozjímání*, 16. dubna 1954.

[20] Benedikt XVI., *Poselství ke Světovému dni míru, 2011*, 8. prosince 2010, č. 8.

[21] Srov. Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 831.

[22] Benedikt XVI., *Poselství ke Světovému dni míru, 2011*, 8. prosince 2010, č. 5.

[23] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 184.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dopis-od-prelata-leden-2011/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-leden-2011/)
(09.08.2025)